

БОШКО РАДОЈКОВИЋ

Рођен је 1966. године. Завршио је студије гитаре на Факултету музичке уметности у Београду у класи професорке Вере Огризовић. Такође, завршио је и специјалистичке студије камерне музике у Београду у класи Оливере Ђурђевић. Током студија редовно је наступао и учествовао на такмичењима на којима је остајао прве награде, највише управо у области камерне музике. Био је члан ансамбла за рану музику Musica Antiqua. Снимао је за Радио-телевизију Србије и члан је многих жирија у земљи и иностранству.

У музичким школама „Коста Манојловић“ и „Јосип Славенски“ у Београду био је професор гитаре 16 година. За то време стекао је репутацију једног од најуспешнијих педагога на пољу гитаре; његови ученици су освојили велики број првих награда на домаћим и иностраним такмичењима. Године 2000. је основано Guitar Art Festival, први и најзначајнији догађај у области професионалне и класичне гитаре на простору бивше Југославије, као и југоисточне Европе. Од прве године је и директор овог фестивала. Основао је и Југословенску асоцијацију класичних гитариста (ЈАКГ) 2001. године, у којој је активан као извршни директор. ЈАКГ је прва званична асоцијација класичних гитариста југоисточне Европе икада основана у Југославији. На Оснивачком конгресу класичних гитариста југоисточне Европе 2001. године у Београду окупио је представнике гитариста овог региона. На конгресу је основана Асоцијација класичних гитариста југоисточне Европе (ASEG – Assosiation of South-Eastern European Guitarists), у којој је активан као извршни директор. Ове године, поводом десетогодишњице оснивања Асоцијације, Guitar Art организује Конгрес, који ће се одржати од 18. - 20. новембра, у Београду.

Уложивши себе у дуготрајне пројекте постигао је изванредне резултате, започео и реализовао најразличитије идеје у области гитаре и тако потврдио своју упорност и врхунски професионализам као гитариста, педагог и организатор.

ТАМАРА ВУЧКОВИЋ МАНОЈЛОВИЋ

Рођена је 1970. године у Београду, где је завршила нижу музичку, основну школу и гимназију. Дипломирала је на Факултету драмских уметности у Београду 1992. у класи професора Миленка Маричића. Играла је на сценама Народног позоришта, Атељеа 212, Београдског драмског позоришта, Звездара театра, Југословенског драмског позоришта, Култ театра, Битеф театра. Наступала је на бројним гостовањима у земљи и иностранству. Добитница је неколико награда.

Члан Југословенског драмског позоришта од 1998. године. Члан је Управног одбора Југословенског драмског позоришта од 2008. године. Од улога на филму и телевизији, издвајају се остварења у ТВ драмама „Положајник“, „Никољдан“ и телевизијској серији „На терапији“. Један је од оснивача Удружења грађана „Радионица интеграције“ која се бави интегрисањем пажљиво одабраних појединаца, група, као и особа са инвалидитетом у ширу друштвену заједницу. Основала је Фонд „Круг“ чији је циљ заштита и промоција културних права, унапређење међународне културне сарадње, развој културних потенцијала у Србији. Фонд „Круг“ тренутно ради на пројекту подржаном од Европске уније. Говори француски и енглески језик. Удата је и има једно дете.

Најзначајније представе у којима је играла су: „Кир Јања Ј.С. Поповића у Народном позоришту, режија Егон Савин,

„Девојка модре косе“ у Југословенском драмском позоришту, режија Вида Огњеновић, „Буре барута“ Д. Дуковског у Југословенском драмском позоришту, режија Слободан Унковски, „Тамна је ноћ“ А. Поповића у Култ театру, режија Егон Савин, „На дну“ М. Горки у Југословенском драмском позоришту, режија Паоло Мађели, „Београдска трилогија“ Б. Србљановић у Југословенском драмском позоришту, режија Горан Марковић, „Италијанска ноћ“ Еден фон Хорват у Југословенском драмском позоришту, режија Паоло Мађели, „Брод за лутке“ М. Марковић у Југословенском драмском позоришту, режија Слободан Унковски, „Разваљивање“ Нил Лабјут у Југословенском драмском позоришту, режија Ива Милошевић, „Злочин и казна“ Ф.М. Достојевски у Битеф театру, режија Егон Савин, „Метаморфозе“ по Овидију у Југословенском драмском позоришту, режија Александар Поповски.

ДАМЈАН КЕЦОЈЕВИЋ

Дипломирао глуму на Академији уметности „Браћа Карић“ у класи професора Петра Банићевића. Радио једно време на Академији уметности „Браћа Карић“ као асистент на предмету сценски покрет. Завршио нижу музичку школу – одсек клавир. Похађао курс савременог плеса код Мартина Сондеркампа (александар техника и импровизација) и Јоа Altera (Cuningam tehnika). Завршио семинар физичког театра у КИМ театру у Берлину код професора Eliasa Соена. Предавао један семестар сценски покрет као ванредни професор на Академији лепих уметности у Београду. Године 2010. био члан жирија на Битеф фестивалу. Значајне позоришне улоге: Оли - „Језички рулет“, Битеф театар, Београд, режија Ксенија Крнајски, Виктор – „Експлицитни полароиди“, Народно позориште, Београд, режија Ксенија Крнајски, Ђаво – „Адам и Ева“, Битеф театар, Београд, режија Милош Лолић, Роберто - „Роберто Цуко“, Народно позориште, Кикинда, режија Бојана Лазић, Габријел – „Порша Коклан“, МП „Душко Радовић“, Београд, режија Ксенија Крнајски, Асаф – „Љуљашка“, МП „Душко Радовић“, Београд, режија Стеван Бодрожа, Грк – „Die Fahrt im Enbaum“, Theatre Gruppe 80, Беч, режија Helmut Wiesner, Игор – „Хадерсфилд“, Југословенско драмско позориште, Београд, режија Alex Chisholm,

Розенкранц – „Хамлет“, Југословенско драмско позориште, Београд, режија Душан Јовановић, Он – „Лице од стакла“, Битеф театар, Београд, режија Ања Суша, Шокна – „Пипи дуга чарапа“, Позориште Бошко Буха, режија Бојана Лазић, Он – „Београд-Берлин“, Звездара театар, Београд, режија Ксенија Крнајски, Даберлон – „Liebe oder Theater“, Народно позориште, Београд, режија Гордана Лебовић, Фејгин – „Оливер Твист“, МП „Душко Радовић“, режија Стеван Бодрожа, Ругоба – „Ругоба“, Југословенско драмско позориште, Београд, режија Марија Крстић, Отац – „Можда смо ми Мики Маус“, Народно позориште, Београд, режија Матијаж Пограјец и Бетон Танз, Љубљана, Паул – „Војцек – Хинкеман“, Битеф театар, Београд, режија Ана Томовић, Мелхиор – „Буђење пролећа“, МП „Душко Радовић“, Београд, режија Ања Суша, Сплит – „За сад нигде“, Југословенско драмско позориште, Београд, режија Дина Радоман.

Сценски покрет:

„Порша Коклан“, МП „Душко Радовић“, Београд, режија Ксенија Крнајски, „Љуљашка“, МП „Душко Радовић“, Београд, режија Стеван Бодрожа, „Поморанцина кора“, Пулс театар Лазаревац, режија Бојана Лазић, „Авети“, СНП, режија Ксенија Крнајски, „Хитлер

Хитлер“, Атеље 212, режија Татјана Мандић Ригонат, „Романса“, Београдско драмско позориште, режија Ања Суша,

„Сексуалне неурозе наших родитеља“, Народно позориште, режија Татјана Мандић Ригонат, „Птиче или правда за Зигфирда“, Народно позориште, режија Ања Суша, „Ноћ убица“, Југословенско драмско позориште, режија Марко Манојловић, „Don Bernarde albe“, НПРС, режија Ђурђа Тешић, „Буђење пролећа“, МП „Душко Радовић“, Београд, режија Ања Суша, „Момо“, МП „Душко Радовић“, Београд, режија Ђурђа Тешић, „Пипи дуга чарапа“, Позориште „Бошко Буха“, режија Бојана Лазић, „Плави зец“, Позориште „Бошко Буха“, режија Сташа Копривица, „Роналде резуми ме“, Народно позориште, режија Ана Томовић, „Последња смрт Френкија Сузице“, МП „Душко Радовић“, режија Бојан Ђорђевић, „Шуман“, Атеље 212, режија Горан Шушљик, „Богојављенска ноћ“, Позориште „Бошко Буха“, режија Бојана Лазић, „Два витеза из Вероне“, Позориште „Бошко Буха“, режија Горан Шушљик, **Ауторска представа:** „Вертер – Шта све можеш кад си сам“ по мотивима романа Јади Младог вертера, МП „Душко Радовић“. **Филмске улоге:** Игор „Хадерсфилд“ (2007), режија Иван Живковић, Марко „Едина“ (2007), режисер Ненад Миковић. **ТВ улоге:** Судија „Последња Аудијенција“ (2008) епизоде 1.4 и 1.3, Иван Ђаја „Заборављани умови Србије“ (2008), Јован Радонић „Заборављени умови Србије“ (2008), Дусан „У Сосу“ (2010). **Награде:** 2008. године, Награда за најбољег глумца на Луткарским сусретима у Нишу, Награда за глумачка остварења у представи „Степа“ на 14. Фестићу и Годишња глумачка награда, МП „Душко Радовић“, 2009. године, Годишња награда за сценски покрет у представи „Оливер Твист“, МП „Душко Радовић“, 2010. године, Годишња глумачка награда за улогу у представи „Буђење Пролећа“, МП „Душко Радовић“, 2011. године, Годишња глумачка награда за улогу у представи „Пола пола“ и награда за Ауторски рад на представи „Вентер – шта све можеш кад си сам“, МП „Душко Радовић“.

РАТКО ВУКЕЛИЋ

Рођен је 10. новембра 1959. године у Шпанату, Подравска Слатина, Република Хрватска. Завршио Филозофски факултет у Београду, група за историју. Девет година радио као професор историје у средњим стручним школама и 15 година у Гимназији Лазаревац. Од 1994. године радио упоредо и у туризму, као организатор, креатор програма и туристички водич за ученике, студенте и грађанске групе. Од 2000.-2003. године био је члан Извршног одбора СО Лазаревац, задужен за образовање и културу. Члан и председник Школског одбора Музичке школе у Лазаревцу. Члан Управног одбора Библиотеке у Лазаревцу, од 2005. до 2009. године. Годинама организује, учествује и води промоције књига и трибине у Библиотеци у Лазаревцу. Од јануара 2009. године запослен на месту библиотекара у Библиотеци „Димитрије Туцовић“ у Лазаревцу. Говори француски, служи се грчким, руским и енглеским језиком. Ожењен, отац два студента.

ВОЈИСЛАВ САВИЋ

Рођен је 8. новембра 1973. године у Београду. Дипломирао на Факултету за медије и комуникације Универзитета Сингидунум, на два смера: Комуникације и односи са јавношћу и Новинарство и медијска продукција. Од 2001. године – Позориште лутака „Пинокио“. Позиција: мајстор тона, затим руководилац сектора технике, а од 2008. године

– помоћник директора. Задужења: организација позоришних активности, комуникација са запосленима, маркетинг (оглашавање, одржавање web презентације, дизајн плаката и програма за представе, комуникација са медијима), организација гастовања Позоришта у земљи и иностранству. **Значајнија достигнућа:** Комплетна организација Међународног фестивала РІТА (Puppetry International Theatre Adventure) 2004. године. Послови су обухватили осмишљавање целокупног визуелног идентитета, организацију доласка и боравка гостију из иностранства, планирање фестивалских активности (распоред представа и радионица и др.), израду промотивног материјала и припрему прес материјала. Уредник и дизајнер две монографије Позоришта лутака „Пинокио“ (2003. и 2008. године), као и великог броја позоришних публикација (наменских каталога, програма и сл.). Уредник web презентације Позоришта лутака „Пинокио“. Аутор прве web презентације Позоришта лутака „Пинокио“. 1995. године са групом Мали Принц издао албум за децу са ауторским песмама. Конпоновао музику за десетак представа Пан театра.

Др МИА ДАВИД ЗАРИЋ

Рођена је 1974. године у Београду. Дипломирала је на Архитектонском факултету у Београду, након чега је завршила једногодишњи семинар Центра за савремену уметност у Београду из области теорије уметности.

Магистрирала је на последипломским интердисциплинарним студијама Универзитета уметности на групи за Сценски дизајн, а на којој је три године учествовала у настави у функцији асистента. Докторирала је на истом, програм 2009. године.

Члан је НУНС-а, Друштва архитеката Београда и Инжењерске коморе Србије.

Бави се истраживањем простора и његовим обликовањем, превасходно кроз архитектонско и пројектовање ентеријера, као и рад на сценографијама. Аутор је више изведених пројеката из области архитектуре, дизајна, сценографије и уметности. Аутор је неколико поставки изложби за Јеврејски историјски музеј које се баве темама холокауста и јеврејске традиције и историје. Ауторске радове из области архитектуре и сценског дизајна излагала је у Риму, Франкфурту, Москви и Београду. У оквиру пројекта СД Д2 – Место: Крстац, учествовала је на Бијеналу архитектуре у Венецији 2004. године, а са представама Слуга двају господара и Зимске баште на позоришном Венецијанском бијеналу 2007. и 2009. године. Добитник је више награда на архитектонским конкурсима, као и за сценографије које је радила.

Радила је као пројектант у Кони консалтингу, фирми за пројектовање и консалтинг, затим као ригонални менаџер у представништву невладине организације Jewish Distributin Committee у Београду. Била је један од партнера у студију за архитектуру и дизајн ДСЗ, а нешто касније оснивач и партнер у студију Блок који се бави свим областима архитектуре и дизајна. Као уредник архитектуре и дизајна била је ангажована у магазину Camp, а у реномираном часопису за архитектуру и дизајн Амбијенти као главни и одговорни уредник. Оснивач је, партнер и главни и одговорни уредник магазина Кварт који се бави архитектуром, дизајном и уметношћу. Аутор је више од 150 текстова из области културе.

Под окриљем Кварта, започиње институцију доделе награда за дизајн за најбоље младе ствараоце. Као предавач говорила је на тему Брендери који обликују Србију покренуте у оквиру Belgrade Design Week-а.

Последњих година бави се различитим пројектима из области културе. Аутор је групне изложбе Интимност одржане прошле године у оквиру Mikser dizajn експоза. Један је од аутора пројекта Дизајнер: аутор или универзални војник који је обухватио изложбу

Милтона Глејзера – Цртање је мишљење, међународну дводневну конференцију (14 предавача од чега су 3 из САД и 4 из региона) и студентске радионице.

ОЛИВЕРА ЈЕЖИНА

Рођена је 2.2.1960. године у Београду, дипломирана глумица. До децембра 2009. године била је доцент Академије лепих уметности у Београду.

Факултет драмских уметности, Универзитет уметности у Београду, уписала је 1978. а дипломирала 1982. године у класи професора Мирослава Миње Дедића. **Професионални рад:** Од 1983. до 1986. године била је члан Позоришта на Теразијама, затим у статусу слободног уметника. Од 1992. до 2003. године аутор је и водитељ серијала емисија о култури и уметности „Ars altera pars“ Трећег канала РТС. Од 2001. до 2003. године уредник је редакције културно забавног програма ЗК РТС. Од 1998. до 2004. године асистент је на Академији лепих уметности на предмету Глуми. Од фебруара 2004. године стално је запослена на Академији лепих уметности, а од јуна исте године доцент је на предмету глуме. Члан је Удружења драмских уметника Србије и Удружења филмских глумаца Србије. Од јануара 2010. године руководилац је Центра за културу НУ „Божидар Аџија“. Од јуна 2008. године председник је Управног одбора УК „Вук Караџић“.

Од великог броја представа, филмова и ТВ серија издвајамо следеће: „Вртешка“ А. Шницлера у Позоришту на Теразијама у режији Дејана Мијача, „Серенада“ С. Мрожека у режији Петра Зеца, „Слушкиње“ Ж. Женеа у режији Петра Зеца, „Зелени птић“ К. Гоци у режији Љубомира Драшкића, „Добра душа из Сечуана“ у режији Паола Мађелија, „Магрит неразјашњено убиство“ у режији Жељка Зорице; филмови „Специјално васпитање“ у режији Горана Марковића, „Живети као сав нормалан свет“ у режији Милоша Радивојевића, „Лабинска република-црвено и црно“ у режији Мирослава Микуљана, „Косовски бој“ Љ. Симовића у режији Здравка Шотре, „Секс партијски непријатељ Но.1“ у режији Душана Сабоа; ТВ драме и серије „Последње совољуаге“ и први петли“ С Лукића у режији Здравка Шотре, „Одлазак ратника-повратак маршала“ у режији Саве Мрмка, „Велике жене српске историје“ у режији Бранке Богданов, „Дај ми крила један круг“ у режији Владимира Андрића. У периоду од 1988. до 2009. године снимала је шест копродукционих филмова играјући веће епизодне улоге од којих се издвајају: „Слом“ копродукција Авала филм и РА1 УНО, „Борис Годунов“ копродукција Авала филм и француска филмска корпорација и „Пропаст римске банке“ Филм 87 и РА1 УНО 2009. године. Аутор је и редитељ више од 150 емисија из серијала „Ars altera pars“ на ЗК РТС (1992.-2003.). Режирао је шест представа: „Иза затворених врата“ Ж.П. Сартра (велика сцена СКЦ Београд), „Сумљиво лице“ Б. Нушића (позориште „Славија“ Београд), „Не ја“ С. Бекет (театар „Култ“ Београд), „Лудак и опатица“ С. Виткјевича позориште Сремска Митровица, „Илфигенија на Аулиди“ Еурипида (СКЦ Београд), „Сански мост-федерација“ С. Ђуго (СКЦ Београд), претежно са дипломираним студентима Академије лепих уметности.

Комплетан је аутор 250 јединица историје светског и домаћег филма, као и филмских појмова, опште енциклопедије „Свезнање“, у издању Завода за издавање уџбеника, Београд, 2007.

Наставни рад: Радила је на Академији лепих уметности у звању асистента од 1998. до 2004. године, а од 2004. до 2010. у звању доцента.